

Pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 743 (části týkající se náhrady mzdy)

Části osmá až patnáctá znějí:

„ČÁST OSMÁ Změna zákoníku práce

Čl. X

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 382/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 192 odst. 1 se na konci textu věty druhé doplňují slova „ , nejvýše však za prvních 24 neodpracovaných hodin z rozvržených směn“.
2. V § 192 odst. 2 věta první se nahrazuje větou „Náhrada mzdy nebo platu podle odstavce 1 přísluší ve výši 60 % průměrného výdělku.“.
3. V § 192 odst. 3 se slova „první 3 dny dočasné pracovní neschopnosti (odstavec 1 část věty druhé za středníkem)“ nahrazují slovy „dobu uvedenou v odstavci 1 části věty druhé za středníkem“.

Čl. XI

Přechodné ustanovení

Jestliže doba prvních 3 dnů dočasné pracovní neschopnosti, za které náhrada mzdy nebo platu nepřísluší (§ 192 odst. 1 část věty druhé za středníkem zákoníku práce), neuplynula do dne 30. června 2009, postupuje se při uplatnění práva na náhradu mzdy nebo platu při dočasné pracovní neschopnosti podle ustanovení § 192 odst. 1 část věty druhé za středníkem zákoníku práce, ve znění účinném ode dne 1. července 2009.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o vojácích z povolání

Čl. XII

V § 68 odst. 3 písm. c) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se číslo „25“ nahrazuje číslem „60“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. XIII

V § 124 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se číslo „25“ nahrazuje číslem „60“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu

Čl. XIV

Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 287/1997 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 420/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 427/2003 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 388/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 34 odst. 4 větě první se slova „a při nařízené karanténě se plat poskytuje ve snížené výši 25 %“ zrušují.
2. V § 34 odst. 4 větě druhé se číslo „25“ nahrazuje číslem „60“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o obcích

Čl. XV

V § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se číslo „25“ nahrazuje číslem „60“.

ČÁST TŘINÁCTÁ
Změna zákona o krajích

Čl. XVI

V § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 231/2002 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se číslo „25“ nahrazuje číslem „60“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ
Změna zákona o hlavním městě Praze

Čl. XVII

V § 53 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se číslo „25“ nahrazuje číslem „60“.

ČÁST PATNÁCTÁ
Změna služebního zákona

Čl. XVIII

V § 111 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 305/2008 Sb., se slova „a při nařízené karanténě přísluší ve výši 25 %“ zrušují.“.

Odůvodnění

K části osmé až patnácté (změna zákoníku práce a dalších souvisejících zákonů):

Účelem navrhovaných změn je – při zachování tzv. karenční doby, v níž se zaměstnancům při dočasné pracovní neschopnosti neposkytuje náhrada mzdy nebo platu v prvních 3 pracovních dnech (směnách) – odstranit nežádoucí dopady této karenční doby a také snížené sazby náhrady mzdy nebo platu při karanténě na zaměstnance s nerovnoměrným rozvržením pracovní doby. U této skupiny zaměstnanců je pracovní doba rozvrhována nepravidelně, a to zpravidla v delších než osmihodinových směnách (např. u zaměstnanců v dopravě až 15 hodinových). Prvé 3 pracovní dny dočasné pracovní neschopnosti proto u těchto zaměstnanců mohou představovat vyšší počet zameškaných hodin než u zaměstnanců, jejichž pracovní doba je rozvržena rovnoměrně na 8 hodin denně a 5 pracovních dnů v týdnu. V praxi tak dochází k tomu, že zatímco pro některé zaměstnance znamená karenční doba 24 hodin, u jiných zaměstnanců může činit 36 i více hodin (v dopravě např. až 45). Za tyto neodpracované hodiny zaměstnancům nepřísluší náhrada mzdy nebo platu. Dochází tak k neodůvodněným rozdílům mezi jednotlivými skupinami zaměstnanců, a to mnohdy také v rámci jednoho a téhož zaměstnavatele.

Ke stejným důsledkům dochází též z důvodu rozdílnosti výše sazeb náhrady mzdy nebo platu při karanténě, kdy za prvé 3 pracovní dny přísluší náhrada ve výši 25 % a od 4. pracovního dne ve výši 60 %. Přitom počet případů nařízené karantény je zcela zanedbatelný.

Návrh změn v ust. § 192 zákoníku práce tyto rozdíly odstraňuje tím, že se v rámci prvních 3 pracovních dní (směn) stanoví

- a) maximální počet 24 neodpracovaných hodin ze stanovených směn, za něž z důvodu karence zaměstnanci při pracovní neschopnosti nepřísluší náhrada mzdy nebo platu,
- b) sazba náhrady mzdy nebo platu při karanténě ve výši 60 %.

Ad a)

Konstrukce náhrady mzdy nebo platu v prvních dvou týdnech trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény je založena na jednotném principu odpovídajícím stanovené nejvýše přípustné týdenní pracovní době 40 hodin rozvržené do 5 pracovních dnů. Tomu odpovídá i převodní koeficient redukčních hranic pro nemocenské a pro náhradu mzdy. Stanovením maximální délky karenční doby počtem neodpracovaných 24 hodin z rozvržených prvních tří směn se podmínky zaměstnanců v rovnoměrném a nerovnoměrném rozvržení pracovní doby vyrovnávají. Maximum odpovídá délce tří osmihodinových směn.

Zároveň se však nic nemění na základních principech náhrady mzdy nebo platu založeném na čistě náhradovém zabezpečení zaměstnanců v prvním období dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, kdy náhrada mzdy nebo platu přísluší jen za tu rozvrženou pracovní dobu, kterou zaměstnanec z důvodu uvedených sociálních událostí neodpracoval.

Ad b)

S ohledem na zanedbatelný počet případů nařízené karantény je (ze stejných důvodů, jako v případě karenční doby) žádoucí odstranit dosavadní dvojí sazbu náhrady mzdy nebo platu, jež se při karanténě poskytuje za prvé 3 pracovní dny ve výši 25 % a od 4. pracovního dne ve výši 60 %, a to stanovením sazby jediné ve výši 60 % po celou dobu trvání této výjimečné sociální události. Stejná úprava se však musí promítnout do všech navazujících

právních předpisech o odměňování jiných skupin pojištěnců než jen zaměstnanců v pracovním poměru nebo činným na dohodu o pracovní činnosti.

V přechodném ustanovení se navrhuje, aby v případech, kdy u zaměstnanců doba prvních 3 pracovních dnů dočasné pracovní neschopnosti ještě neuplynula přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tedy před 1. 7. 2009), byla pro posouzení práva na náhradu mzdy nebo platu použita právní úprava pro zaměstnance s delšími směnami příznivější (tedy od 1. 7. 2009).